

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 31 lipca 2017 r.

Poz. 6437

Rozstrzygnięcie nadzorcze Nr LEX-I.4131.194.2017.BB

Wojewody Mazowieckiego

z dnia 26 lipca 2017 r.

dotyczy uchwały Nr 92/17 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 20 czerwca 2017 r. w sprawie nadania statutu Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 26.07.2017 r.

LEX-I.4131.194.2017.BB

Sejmik
Województwa Mazowieckiego
Pl. Bankowy 3/5
00-142 Warszawa

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 82 w związku z art. 78 i 79 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 486, z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 3 ust. 2 i § 12 ust. 3 załącznika do uchwały Nr 92/17 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 20 czerwca 2017 r. w sprawie nadania statutu Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie.

Uzasadnienie

Na sesji Sejmiku Województwa Mazowieckiego w dniu 20 czerwca 2017 r. podjęta została uchwała w sprawie nadania statutu Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie.

Jako podstawę prawną do podjęcia uchwały, Sejmik wskazał art. 18 pkt 20 ustawy o samorządzie województwa oraz art. 400p ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.).

W § 3 ust. 2 załącznika do uchwały Nr 92/17 Sejmik uzależnił ważność uchwał organów WFOŚiGW od skutecznego zawiadomienia o planowanym posiedzeniu wszystkich

członków tych organów. Użyte w tym przepisie pojęcie „skuteczne zawiadomienie” nie jest precyzyjne i uniemożliwia jego właściwe zastosowanie. W ocenie organu nadzoru żaden ze wskazanych przez Sejmik przepisów prawa nie uprawnia go do oceny uchwał podejmowanych przez organy WFOŚiGW z przyczyn nieskutecznego zawiadomienia członków organów o terminie posiedzenia i stwierdzania ich nieważności.

Wobec tego, że § 3 ust. 2 uchwalony został bez podstawy prawnej, przepisowi temu zarzucam istotne naruszenie norm zawartych w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i art. 18 ustawy o samorządzie województwa. Zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, organy władzy publicznej, do których zaliczane są również organy jednostek samorządu terytorialnego, działają na podstawie i w granicach prawa. Wiesław Skrzydło w komentarzu do art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej [w:] W. Skrzydło, Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, Komentarz, Zakamycze, 2002, wyd. V. podkreśla, że „o ile jednostka ma swobodę działania zgodnie z zasadą, że co nie jest wyraźnie zabronione przez prawo, jest dozwolone, to **organy władzy publicznej mogą działać tylko tam i o tyle, o ile prawo je do tego upoważnia**, przy czym obywatel może zawsze domagać się podania podstawy prawnej, na jakiej organ podjął konkretną działalność. Jest to zgodne z wymogami wynikającymi z zasady demokratycznego państwa prawnego”. Oznacza to, że każde działanie organu władzy publicznej musi znajdować uzasadnienie w przepisie aktu prawnego wyższego rzędu. Dotyczy to również organów jednostek samorządu terytorialnego. Ponadto akty prawa stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego powinny regulować tylko te kwestie, które wynikają z normy kompetencyjnej.

Ustawodawca, mocą art. 18 ustawy o samorządzie województwa postanowił, że do właściwości sejmiku województwa należą wszystkie sprawy zastrzeżone na jego rzecz. Regulacja art. 7 Konstytucji wyraźnie wskazuje na obowiązek działania w granicach określonych konkretnymi normami zawartymi w aktach normatywnych wyższego rzędu. Odmienna interpretacja samodzielności działania jednostek samorządu terytorialnego prowadziłyby do uznania, że każde działanie organu samorządu województwa, które nie jest zabronione, jest dozwolone, co z kolei stałoby w sprzeczności z konstytucyjną zasadą praworządności.

Zgodnie z art. 400r ustawy Prawo ochrony środowiska nadzór nad działalnością Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej sprawuje wojewoda.

Uchwała Rady Nadzorczej WFOŚiGW sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości albo w części orzeka, w drodze decyzji, organ nadzoru w terminie 14 dni od otrzymania uchwały. Po upływie wskazanego terminu organ nadzoru

może zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. Ważność uchwał będzie zatem podlegała nadzorowi wojewody, a tym samym Sejmik Województwa nie jest uprawniony ani do ustalania przesłanek nieważności, ani do oceny samych uchwał, w tym w zakresie skuteczności zawiadomienia o planowanym posiedzeniu członka Rady Nadzorczej.

Zwrócić należy uwagę, że ustalając w § 12 ust. 3 statutu WFOŚiGW sposób powołania członków Zarządu przez Zarząd Województwa w istotny sposób naruszono art. 400j ust. 2a ustawy Prawo ochrony środowiska. Przepis ten nie przewiduje odmowy powołania członków Zarządu Wojewódzkiego Funduszu przez Zarząd Województwa. W przypadku, gdy Zarząd Województwa w terminie 7 dni od dnia doręczenia wniosku przez Radę Nadzorczą Wojewódzkiego Funduszu nie powoła członków Zarządu zgodnie z tym wnioskiem, powołania członków Zarządu dokonuje konkretny organ wskazany w art. 400j ust. 2a ustawy tj. Rada Nadzorcza Wojewódzkiego Funduszu.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Województwu Mazowieckiemu przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały, w części objętej rozstrzygnięciem, z mocy prawa.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Zdzisław Szipera